

νον όλονεν τὸ Κράτος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου σήμερον τρέφεται, θέλει μὲν νὰ τὰ ἔχη διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον καλὰ καὶ μὲ τοὺς Ἕλληνας, δὲν θέλει ὅμως ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐγκαταλίπη καὶ τοὺς Τούρκους, διότι βλέπει ὅτι δύναται κατὶ ἀκόμη καὶ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ τοιμίση. Πιθανὸν νὰ ἐπετύγχανεν εἰς τοὺς σκοπούς του, ἂν εἶχεν ἄλλον λαὸν νὰ διοικήσῃ, ὀλιγώτερον τοῦ κρητικῆς εὐφυῆ καὶ τῆς εἰλικρινείας φίλον. Ἄλλ' ὁ Κρῆς ὅστις πρὸς στιγμὴν ἐπίστευσεν, ὅτι οἱ χριστιανοὶ Πασσάδες διαφέρουσι τῶν τούρκων, ταχέως ἐξῆλθε τῆς πλάνης ταύτης, κατενόησε δὲ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχη ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν τυχόντα τῆς Πύλης ὑπάλληλον διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ὀνομάζεται Γκιόρνης καὶ ὄχι Μεχμέτης. Εἶδεν ὅτι τὰ εὐτελῆ ῥάκη ἐλευθερίας, ἅτινα μετὰ ἀγῶνας ἀγρίους κατώρθωσε νὰ ἐκδύσῃ ἀπὸ τῶν δυναστῶν του, δὲν ἐφρουροῦντο τοσοῦτον ἀσφαλῶς, ὅσον ὑπέθετεν, ἐν ταῖς χερσὶ χριστιανοῦ διοικητοῦ. Ἀλλὰ τὰς ἐθεώρει τιμαλφεστάτας· ἐν ταύταις ἔβλεπεν οὐδὲν ἔλαττον ἢ τὸ τίμημα τῶν αἱμάτων του· διότι ἐν Κρῆτῃ ὀλίγαι εἰσὶν αἱ οἰκογένειαι αἱ μὴ εἰσενεγκούσαι ἐν τῷ κατὰ τῆς τυραννίδος ἀγῶνι τὸ αἷμα πατρὸς ἢ βλαστοῦ θαλεροῦ ἐν τῇ μάχῃ πεσόντων, ἢ ἀσθενῶν ἄλλων πλασματῶν, θυμάτων τῆς μουσουλμανικῆς θηριωδίας. Ταχέως ὁ Κρῆς ἐν τῇ διὰ τοῦ κ. Φωτιάδου ἐκδηλουμένῃ πολιτείᾳ τῆς Πύλης διείδε τάσιν πρὸς λαθραίων ὑφαρπαγῆν τῶν δικαιωμάτων καὶ βαθμιαίαν ἐκμηδένισιν τῶν ἐλευθεριῶν του, ἐντεῦθεν δὲ πρωίμως ἐγεννήθη ἐν τῇ νήσῳ ζωηροτάτη ἀντίδρασις κατὰ τῆς καταχθονίου ταύτης τάσεως, ἀντίδρασις ἣτις ἀπέληξεν εἰς τὰ γνωστὰ ἐν Κρῆτῃ τελευταῖα συμβάντα, καὶ ἧς ἀποτέλεσμα ἦν ἡ κητάριψις τοῦ προσωπείου τοῦ Φωτιάδου πασσαῖ. Διότι, ὅσον ἂν ἦτο ἐπιτήδειος, δὲν ἠδυνήθη μέχρις ἐσχάτων νὰ παίζη διπλοῦν πρόσωπον καὶ ἐξηναγκάσθη ἐν τέλει νὰ ἐκλέξῃ μετὰ τῶν δύο μερῶν. Ἀμα περιῆλθεν εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐδίστασε περὶ τῆς ἐκλογῆς· προὔτιμη-

σε τὸ θετικὸν τῆς σήμερον συμφέρον καὶ προσεχώρησεν εἰς τὸ τουρκικὸν μέρος. «Εἶμαι ἐσκέφθη, ἀκούοντως ἐξυπνος, ὥστε θὰ δυνηθῶ νὰ πείσω κατόπιν τοὺς Ἕλληνας, ὅτι τὸ ἔπραξα πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἑλληνισμοῦ». Εὐφρέστατα, ὅθεν, ἀνταποκριτῆς τις ἐκ Χανίων παρετήρησέ ποτε ὅτι, ἐκ τῆς ἀποκτίσεως χριστιανοῦ διοικητοῦ ἢ Κρῆτῃ οὐδὲν ἄλλο ὠφελήθη ἢ τὰ εὐρωπαϊκῆς συστήματος παράθυρα, ἅτινα ἀντικατέστησαν ἐν τῷ σεραγίῳ τὰ καθάρια τῶν γυναικωνιτῶν τῶν τούρκων προκατόχων τοῦ Φωτιάδου.

Σήμερον ὁ κ. Φωτιάδης δὲν εἶναι ἐκεῖνος, ὃν πρὸ πέντε ἐτῶν ἐγίνωσκον αἱ Ἀθηναίαι. Τὰ διαρρέυσαντα ἔτη οὐσιωδῶς μετέβαλον τὴν φωτογραφίαν του· ἡ δασεῖα καὶ μισοπολιος γενεῖας, ἦν ἀπὸ τῆς χηρείας του τρέφει, καθίστησιν αὐτὸν γεροντώτερον ἴσως ἀφ' ὅσον πράγματι εἶναι, προστίθησι δὲ εἰς τὴν φαρμακίαν αὐτοῦ φυσιογνωμίαν ἥθος ἐκφραστικώτερον. Μεθ' ὅλην ὅμως τὴν ἐπελθοῦσαν ἐξωτερικὴν μεταβολὴν, ἡ ψυχὴ του διέμεινε πάντοτε ἡ αὐτὴ. Οἱ περὶ αὐτὸν διαδίδουσιν ὅτι, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς μετὰ τρίμηνον ἐκπνεύσεως πενταετίας του ἐν Κρῆτῃ, σκοπεῖ, ἂν δὲν διορισθῇ ὑπὸ τῆς Πύλης εἰς ἄλλην θέσιν, ν' ἀποκατασταθῇ ἐνταῦθα. Δὲν θὰ μᾶς φανῇ τοῦτο διόλου παράξενον· ἡ ἀθηναϊκὴ ἀριστοκρατία θὲ κερδίσει ἐν ἔτι μέλος, οἱ μεσίται θὰ ἀποκτήσωσιν ἓνα ἔτι πάτριον, τὸ δὲ χρηματιστήριον θὰ εὕρῃ ἓνα ἐπὶ πλέον θερμὸν θιασώτην.

Ἰδαῖος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ ἔλευσις τοῦ ὑποστρατήγου κ. Γρίβα πολλαχῶς σχολιάζεται. Σχεδὸν ταυτίζεται μετὰ τῆς ἀνακλήσεως. Λέγε-

καὶ ἀμέσως ὁ Βλαίρ' ἔκρινε τὸν ἄνθρωπον του. Ὁ Λέων ἠσθάνετο ῥίγος καθ' ἅπαντα τὰ μέλη, οἶονεῖ αἰσθανόμενος ὅτι εὕρισκετο ἔπεναντι ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου δὲν ἠδύνατο ν' ἀπορύγη τὴν ἐπίδρασιν.

— Ἰδοὺ κάθισμα, κύριε, καθίσατε, εἶπεν ὁ Βλαίρῳ. Εἶσθαι ὁ κ. βαρόνος Δε... Δε... Δε... Μὲ συγχωρεῖτε, μοὶ εἶπον τώρα τὸ ὄνομά σας, ἀλλὰ μὲ διαφεύγει τῆς μνήμης, εἶμαι τόσο βυθιστὴς ἐνὸς εἰς τὴν ἐργασίαν...

— Εἶμαι ὁ βαρόνος Δεσιμαίζ.

— Δεσιμαίζ... τὸ ὄνομά σας δὲν μοῦ εἶνε ἀγνωστον, κύριε. Εἶ; τί ὀφείλω τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεώς σας; Ἐπιθυμεῖτε ν' ἀγοράσῃτε κινὲν μέγαρον ἢ νὰ πωλήσῃτε κινὲν κτήμα; ἢ χρειάζεσθε ἴσως κινὲν διευθυντῆν τῶν ὑποστατικῶν σας; Ἐάν τοιοῦτον τι συμβαίνει, ἔχω πρόχειρον ἀσφαλέστατον ἄνθρωπον.

Ἄ βαρῶνος ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Ἐρχομαι ἐδῶ, κ. Βλαίρῳ, διὰ μίαν ὄλωσ διαφορετικὴν ὑπόθεσιν, ἀπεκρίνατο μετὰ τρεμούσης φωνῆς, ἡ δὲ ὑπόθεσις αὕτη εἶνε λεπτὴ καὶ ὄλωσ ἐξαιρετικὴ. Τέλος πίντων ἔχω ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν σας, τῆς ἐπεμβάσεώς σας, τῆς βοήθειάς σας.

— Δὲν ἀρνοῦμαι ποτὲ τὰς συμβουλὰς μου, ἀνταπάντησεν ὁ Βλαίρῳ ὑπομειδιῶν, ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐπέμβασίν μου, δηλαδὴ ὡς πρὸς τὴν συνδρομὴν μου, τὸ πρᾶγμα διαφέρει καὶ θὰ ἴδω.εν.

— Δὲν ἐλάβετε κίμμιαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν μαρκήσιον Δεπρέλ ἀναγγέλλουσαν τὴν ἐπίσκεψίν μου;

— Ναι, ναι, ἔλαβον μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν κ. Δεπρέλ, ἀλλὰ ποτε; χθὲς; τὸ ἔσπερας; ἢ σήμερον τὸ πρῶτ; Τὴν ἀνέγνωσα ἀφρομένως, διότι ἤμην τόσο ἀπασχολημένος... ἐνθυμοῦμαι, ὁ κ. Δεπρέλ μοὶ ἀναγγέλλει πράγματι τὴν ἐπίσκεψίν σας. Γνωρίζετε λοιπὸν τὸν μαρκήσιον Δεπρέλ;

— Εἶναι οἶλος μου, καὶ ἐκεῖνος μοῦ ὠμίλητε διὰ σᾶς.

— Ἄ, ἔκαμα μερικά; χάριτας εἰς τὸν μαρκήσιον, δὲν σᾶς εἶπε κινὲν κακὸν περὶ ἐμοῦ; πῶς;

— Ἄπ' ἐναντίας, κ. Βλαίρῳ, ἐγὼ ἔμαθα ἀπὸ ἐκεῖνον ὅτι εἴσθε ἄνθρωπος εἰς τὸν ὅποιον μπορεῖ νὰ ἔχη κινεῖς πλήρη ἐμπιστοσύνην.

— Ἀλήθεια;

— Τὸν ἀπηλλάξατε, μοὶ εἶπεν, ἀπὸ μίαν σπουδαίαν στενωχωρίαν.

— Ἄ, αἶ, αὐτὸ μπορῶ κ' ἐγὼ νὰ κάμω ν' ἀπαλλάσω τοὺς ἄλλους ἀπὸ στενωχωρίας.

— Βέβαια, ἀφοῦ ἀσχολεῖσθε εἰς ὑποθέσεις.

— Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐπαγγελμά μου.

— Ἐπαγγέλλεσθε παντὸς εἶδους ὑποθέσεις;

— Ναι, κύριε βαρῶνος, παντὸς εἶδους ὑποθέσεις, μὲ μόνον τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν τὰς ἀναλαμβάνω, ἐκλέγω μόνον ὅσαι μοὶ συμφέρουσι. Τώρα, ἐάν ἀγαπάτε, ἄς ὀμιλήσωμεν περὶ τῆς ἰδικῆς σας.

ἄι φέρ' εἰπεῖν ὅτι πολλὰ διαταγαὶ τοῦ ὑπουργείου ἔμεινον ἄνεκτέλεστοι καὶ ὅτι ἄλλας πάλιν γνωρίζον ἐκ τῶν προτέρων τὴν τυχὸν των, ὅτι θὰ ἐρρίπτοντο δηλαδὴ εἰς τὰ ἀρχαῖα, τὰς διεβίβαζεν τὸ ὑπουργεῖον ἀπ' εὐθείας εἰς κατώτερα ὄργανα καὶ ὄχι διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ· μεγάλη δὲ κατάχρησις τοιούτων παρατυπιῶν ἐξ ἡφωτέρων τῶν μερῶν ἐγένετο φαινεται διαρκουσῶν τῶν Θεσσαλικῶν ἐκλογῶν. Ἡμεῖς θὰ λυπηθῶμεν πολὺ διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Γρίβα, ἀντιπροσωπεύσαντος ἐν Θεσσαλίᾳ ἀξιοπρεπέστατα τὴν ἐλληνικὴν δύναμιν καὶ τὸ ἐλληνικὸν στέμμα, ἰδίως παρὰ τοῖς Τούρκοις, ὧν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐφείλουτε, διότι ἀπεκατέστησε τὴν τάξιν καὶ ἐξήρανσε καὶ τὸ τελευταῖον ἔχου· ληστείας καὶ μπερμπαντζῆς. Βεβαίως καὶ ὁ κ. Θεοχάρης θὰ συνετέλεσε πολὺ εἰς τὰς ἀναφυσίας παρεξηγήσεις μεταξὺ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς καὶ αὐτοῦ, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἡ προφορικὴ ἐξήγησις θὰ διαλύσῃ πᾶν νέφος μεταξὺ τοῦ κ. ὑπουργοῦ καὶ αὐτοῦ.

Μία ἀπὸ τὰς εὐανθεστέρας νεαρὰς ὑπάρξεις, ἐν ἄλλοις λευκὸν λεμονιάς, ἐν εὐώδεις γιασουμί ἐκόπη ἀσπλάγχχνως ἀπὸ τῆς σκιάς καὶ τῆς ἀγάπης του, τοῦ πατρινοῦ καὶ τῆς χρυσῆς του ἀητρός, ἡ Μάσιγγα τῆς κυρίας Εὐφροσύνης Δ. Κορομηλά. Κρίμα, κρίμα, κρίμα!

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Σήμερον τὴν πρωΐαν ἀ ἐπιστάτης τῆς οἰκοδομῆς Λ. Δελγιωρῆ, ἀνέφερεν εἰς τὸν ὑπαστυνόμον τοῦ Β' Τμήματος ὅτι τὴν παρελθούσαν Τρίτην, ἀπομακρυνθεὶς περὶ τὴν μεσημβρίαν παρὰ τῆ οἰκοδομημένη οἰκίᾳ κατοικίαν του παρ' ὄγκαν καὶ ἐπιστρέψας εὗρε τὴν κασέλαν του παραβιασμένην καὶ τοῦ εἶχον ἀφαιρέσει ἐξ αὐτῆς μίαν συναλλαγματικὴν καὶ 4 1)2 λίρας. Ὁ ὑπαστυνόμος συνέλαβε ὑποπτόν τινα καὶ ἐνεργεῖ ἀνακρίσει.

— Χθὲς τὴν 11 1)2 τῆς ἐσπέρας δύο δικαστικοὶ καθήμενοι καὶ συνομιλοῦντες κατ' ἰδίαν ἐξώθεν τῆς τραπέζης τοῦ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καφενοῦ Γιαννοπούλου, ἐξαίφνης ἤρσαν πρὸς ἀλλήλους, καὶ ὁ εἰς τούτων ἐκτύπησε τὸν ἕτερον διὰ τοῦ μεταστουνοῦ του, καὶ ἐτραυμάτισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν.

— Πολίτης τις ἐκόμισε σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὴν δι-εὐθύνσιν τῆς ἀστυνομίας ἐνθα καὶ ὑπάρχει ἐν πλεκτόν μάλ-λινον σάλιον.

— Ἀπὸ τῆς 25 Μαΐου μέχρι τῆς 28 ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἀστ. βοηθοῦ τοῦ ΤΣ' Τμήματος Γ. Σόντζωφ, ἐδηλητη-ρήσθησαν 50 κύνες.

Ἀπὸ τῆς 18 Μαΐου μέχρι τῆς 3 Ἰουνίου ὑπὸ τὴν ἐπο-πτεῖαν τοῦ ἀστ. βοηθοῦ τοῦ Ε' Τμήματος 47 κύνες δηλη-τηρήσθησαν.

— Ἀπὸ τῆς 3 Ἰουνίου μέχρι τῆς 6 Ἰουνίου ἐδηλητηρή-σθησαν 22 κύνες ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ βοηθοῦ τοῦ Γ' τμή-ματος Μπαλτούρη. Ἐν ὅλῳ δὲ μέχρι τοῦδε 129 κύνες.

— Χθὲς περὶ τὴν 8ην μ. μ. ὥραν, ἐνθ' ὃ ἐξ Ἀραχώθης τῆς Λειβαδείας χωρικός Γεώρ. Τσιγγέλης διευθύνετο τὴν ὁδὸν Ζέας ἐν Πειραιεῖ, δύο ἀγνωστοὶ τῷ ἀφῆρσαν διὰ τῆς γνω-στῆς τέχνης τοῦ πορτοφολίου δρ. 175. Ὁ ἀρμόδιος ὑπαστυ-νόμος καταγίνεται εἰς τὴν σύλληψιν τῶν λωποδυτῶν τούτων. Ὁ ἀστυν. κλητὴρ τοῦ ΣΤ' τμήματος, σταθμάρχης τοῦ Ἀερίο-φωτος, περιπολῶν τὴν νύκτα καὶ ἰδὼν τρεῖς νέους εἰσελθόντας εἰς τι χαμαιτυπείον καὶ διακρίνας τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ γνωρίσματα μετὰ τῶν ὁποίων παρίσταντο οἱ ἠρτεύσαν-τες τὸν χωρικὸν συνέλαβε αὐτοὺς καὶ ἤγαγε εἰς τὸ ΣΤ' τμή-μα. Ὁ δὲ ὑπαστυνόμος ἐνεργήσας ἐπιτηδεῖαν ἀνάκρισιν ἐπει-σεν αὐτοὺς νὰ ὁμολογήσῃσι τὴν πράξιν των καὶ ν' ἀποδώσω-σι μέρος τῶν κλοπιμαίων χρημάτων. Τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰσι Δημ. Ἀνδρικόπουλος ἢ Κοκκάλας, ἐξ Ἀργους, ὁ Ἰωάννης Μαλτέζος ἢ Ἀράπης ἐκ Σύρου καὶ Νικόλ. Ἰωάννου ἢ Κουτσὸς ἐκ Ναυπλίου, πάντες γνωστοὶ λωποδύται.

— Ἐννοεῖτε, κύριε Βλαϊρώ, ὅτι ἐὰν οὕτως ἢ ἄλλως δὲν μου παράγῃτε τὴν συνδρομὴν σας, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θὰ σὰς εἶπω δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ ποτέ.

— Δὲν ξέρετε λοιπὸν ὅτι δύνασθε νὰ ἔχητε πλήρη ἐμ-πιστοσύνην εἰς ἐμέ; Ἐδῶ, κύριε, εἰσθε σὰν νὰ ποῦμε εἶδος πνευματικοῦ.

— "Ω! μὴ σὰς κακοφανῇ ὅτι...

— Θέλετε νὰ λάβῃτε μέτρα τινὰ; Ποσῶς, διότι ἡ πε-ρίσκεψις εἶναι μήτηρ τῆς ἀσφαλείας. Ἀλλὰ δύνασθε νὰ ὁ-μιλήσῃτε ἀφῶς, καθόσον εἴμεθα μόνοι καὶ κανεὶς ἄλλος δὲν δύναται νὰ σὰς ἀκούσῃ.

— Τῆ ἀληθείᾳ, ἐψέλλισεν ὁ νέος, στενοχωριῦμαι πῶς νὰ σὰς εἶπω...

— "Ω! ὦ! διενόηθη ὁ Βλαϊρώ, τὸ πρᾶγμα εἶναι σοβα-ρὸν, λοιπὸν καλὴ εἶναι ἡ ὑπόθεσις.

Καὶ ἀτενῶς προβλέπων τὸν βαρόνον.

— Ἐγὼ, εἶπε, διαπραγματεύομαι τὰς ὑποθέσεις χωρὶς στρεψοδικίας καὶ δυσκολίας καὶ ἀγαπῶ τοὺς ἄλλους εἰλι-κρινῶς. Διὰ τί ἤλθατε ἐδῶ; διότι ἔχετε τὴν ἀνάγκην μου. Καὶ ὅμως; ἐὰν φοβεῖσθέ τι, ἐὰν δὲν ἔχετε ἐμπιστοσύνην, δὲν μοι εἶπατε ἀκόμη τίποτε καὶ δύνασθε ν' ἀποσυρθῆτε.

— Ἀλλὰ δὲν φοβοῦμαι τίποτε καὶ ἔχω πλήρη ἐμπιστο-σύνην, ἀνέκραξεν ὁ βαρόνος οὐ τὸ βλέμμα ἐλαμψεν ἄγριως.

— Ὁμιλήσατε λοιπὸν τότο, ἀλλὰ χωρὶς περιστροφῶν,

χωρὶς ὑπεφυγῶν καὶ ἀποσιωπῆσεων, ὁμιλήσατε ἐλεύθερα. Τώρα, κ. βαρόνε, ἔλα, σὰς ἀκούω.

— Πρέπει νὰ μάθετε πρῶτον ὅτι ἡ μήτηρ μου, συζευ-χθεῖσα εἰς δεύτερον γάμον τὸν βαρόνον Δεσιμαῖζ, τὸν πα-τέρα μου, εἶχεν υἱὸν ἀπὸ τῶν πρῶτον ἀνδρα τῆς; ὁ υἱὸς οὗ-τος, ὁ ἀδελφός μου, πῆγε νέος ἔτι εἰς Βαταύϊαν ὅπου ἀπέ-κτησε περιουσίαν, ἐπανῆλθε δ' ἐφέτος εἰς Γαλλίαν κατὰ Ἰουνίον ὅπου ἐγκατασταθῆ ἐν αὐτῇ ἀλλ' ἠναγκάσθη ἐξ ἀπροόπτου γεγονότος, τοῦ θανάτου συγγενοῦ καὶ συνεταί-ρου του, νὰ μεταβῇ εἰς Μαλαισίαν, καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσε τὰς ἐργασίας του, ἀνεχώρησεν ἐπὶ ἐμπορικῷ πλοίῳ τῆς Χά-βρης ἐπανερχόμενος εἰς Γαλλίαν· ἀλλὰ τὸ πλοῖον τοῦτο ἐ-ναυάγησε καὶ ὁ ἀδελφός μου ἐπνίγη.

— "Α! εἶπεν ὁ Βλαϊρώ.

— Πρὶν ἢ ἀναχωρήσῃ, με κατέστησε πληρεξούσιον νὰ διευθύνω τὴν περιουσίαν του, ἥτις συνίσταται ἅπασα εἰς χρήματα καὶ εἰς ἀξίας τῶ φέροντι, τὰς ὁποίας εἶχα ἀγο-ράσει.

— Εἰς πόσα ἀνέρχεται ἡ περιουσία αὐτῆ;

— Σχεδὸν εἰς δύο ἑκατομμύρια, ἀπεκρίθη ὁ Λέων, ἀπο-φυγῶν νὰ εἶπῃ τὴν ἀλήθειαν.

— Πολὺ ὠραία περιουσία, κ. βαρόνε, τὰ δύο αὐτὰ ἑκα-τομμύρια προστιθέμενα εἰς τὴν ἰδικὴν σας περιουσίαν σὰς κάμνουν παραπολὺ μεγάλον.

(Ἀκολουθεῖ)